

Miljøteknologi/Erhverv
Ref.
HEIRA/ANNJE/EVNST/UR/
LOKI m.fl.
Den 2. november 2017

Høringsnotat over udkast til 11 bekendtgørelser og udkast til luftvejledningens kapitel 6 om regulering af mellemstore fyringsanlæg

Udkast til 11 bekendtgørelser og udkast til ny kapitel 6 i Luftvejledningen, som samlet implementerer EU-direktiv om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg (MCP-direktivet) blev sendt i ekstern høring den 24. august 2017 med frist for afgivelse af høringssvar den 25. september 2017.

Miljøstyrelsen har modtaget høringssvar fra 16 organisationer og virksomheder. Derudover har Datatilsynet og to kommuner afgivet høringssvar.

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkast til bekendtgørelser:
Dansk Industri, Danmarks Naturfredningsforening, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for måling af emissioner til luften, Dansk Gasteknisk Center, Landbrug & Fødevarer, CO-industri, Dansk Gartneri, Dansk Fjernvarme, DANAK, Biogasbranchen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Odense Kommune.

Følgende høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkast til bekendtgørelser:
Datatilsynet, HOFOR, Forbrugerrådet Tænk, Dansk Arbejdsgiverforening og Danske Vandværker.

Der er kommet bemærkninger til bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, godkendelsesbekendtgørelsen, miljøtilsynsbekendtgørelsen, VVM-bekendtgørelsen, gasmotorbekendtgørelsen, bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder, maskinværkstedsbekendtgørelsen, standardvilkårsbekendtgørelsen og Luftvejledningens kapitel 6.

Der er ikke kommet bemærkninger til udkast til brugerbetalingsbekendtgørelse, luftkvalitetsbekendtgørelse eller spildevandsbekendtgørelse.

Høringssvarene er gengivet i hovedtræk nedenfor efterfulgt af Miljøstyrelsens kommentarer til de indkomne høringssvar, sorteret efter relevant bekendtgørelse. Slutteligt gennemgås høringssvar, som går på tværs af flere bekendtgørelser. Ønskes mere detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold, henvises der til høringsportalen, hvor høringssvarene er offentliggjort i deres helhed.

Ud over de ændringer, der fremgår af dette høringsnotat, er der foretaget mindre rettelser, korrektur samt lovtekniske ændringer i bekendtgørelserne.

Miljøvurderingen af bekendtgørelsen om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg har været i høring i samme periode som bekendtgørelsen. Der er udarbejdet et særskilt høringsnotat for denne i form af en

sammenfattende redegørelse. Denne er offentliggjort på høringsportalen sammen med det øvrige materiale.

Indholdsfortegnelse

1. Bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg
2. Godkendelsesbekendtgørelsen
3. Miljøtilsynsbekendtgørelsen
4. VVM-bekendtgørelsen
5. Gasmotorbekendtgørelsen
6. Bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder
7. Maskinværkstedsbekendtgørelsen
8. Luftvejledningens kapitel 6
9. Generelle forhold på tværs af bekendtgørelser, herunder standardvilkårsbekendtgørelsen.

1. Bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg

Generelle bemærkninger

Dansk Industri (DI) påpeger, at NOx-reguleringen i bekendtgørelsen om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg bør ses i sammenhæng med NOx-afgiften. DI mener i den sammenhæng, at såfremt det ikke er muligt at undtage mellemstore fyringsanlæg fra NOx-afgiften, bør ministeriet afdække mulighederne for at kompensere virksomhederne for meromkostninger ved den dobbeltregulering (afgift og regulering), som implementeringen af direktiv om mellemstore fyringsanlæg afstedkommer.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljø- og Fødevarerministeriet har bedt Skatteministeriet forholde sig til DI's spørgsmål om NOx-afgiften og fået følgende svar: "NOx-afgiften er sat på et niveau, der alene forhindrer udledninger, der har en lavere samfundsøkonomisk værdi, end de skadesomkostninger udledningerne forårsager i form af sundhedsmkostninger for danske borgere. En afskaffelse af NOx-afgiften vil derfor medføre et samfundsøkonomisk tab."

Miljø- og Fødevarerministeriet vurderer på den baggrund, at det er hensigtsmæssigt at have både en grænseværdi og en afgift, når grænseværdien ligger over det samfundsøkonomisk optimale forureningsniveau. Dermed bidrager afgiften med yderligere reduktioner under grænseværdien på en omkostningseffektiv måde, fordi de virksomheder, der har de laveste udgifter ved at reducere udledningerne, vil sænke deres udledning, og de andre vil betale afgiften.

Reduktionen i udledningen som følge af implementering af grænseværdierne i direktivet medfører en tilsvarende reduktion i afgiftsbetalingen for virksomhederne. Der er derfor ikke tale om dobbeltregulering, da virksomhederne kun betaler afgift af den faktiske NOx-udledning.

Høringssvarene giver således ikke anledning til ændring af bekendtgørelsen.

Danmarks Naturfredningsforening finder, at bekendtgørelsen mangler et krav om udarbejdelse af en integreret miljøvurdering, herunder spildevandsudledninger, vandkvalitet, vurdering af habitater og en række andre miljøeffekter.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vurderer, at spørgsmålet om integreret miljøvurdering i forhold til det enkelte fyringsanlæg bliver varetaget af VVM-reglerne, da mellemstore fyringsanlæg er på bilag 2 til lov om miljøvurdering af planer og programmer og konkrete projekter og dermed som minimum skal screenes for VVM-pligt.

For bekendtgørelsen som helhed vurderer Miljøstyrelsen, at spørgsmålet om integreret miljøvurdering er varetaget af den miljøvurdering af bekendtgørelsen, der er udført i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelsen, jf. § 8, stk. 1, nr. 1. i lov om miljøvurdering af planer og programmer og konkrete projekter. Miljøvurderingen var i høring samtidig med udkast til de 11 bekendtgørelser.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændring af bekendtgørelsen.

§ 1, stk. 2 – Anvendelsesområde

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme ønsker en præcisering af, at sammenlægningsreglen gælder for enten kedler eller gasmotorer eller gasturbiner og ikke på tværs af disse kategorier. Ligeledes foreslår Dansk Gasteknisk Center, at det skrives ind i reglerne, at sammenlægningsreglen kun gælder for nye anlæg af samme type og med samme brændselstype. Desuden ønsker Dansk Gasteknisk Center en præcision af, hvordan ”en kombination af to eller flere anlæg” skal tolkes, i tilfælde hvor der fremadrettet kommer flere anlæg på en eksisterende virksomhed.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at sammenlægningsreglen i § 1, stk. 2, er en direkte implementering af direktivets tekst, og at bestemmelsens ordlyd derfor ikke vil blive ændret. Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledende tekst til, hvordan bestemmelsen skal anvendes.

Kommunernes Landsforening (KL) påpeger, at der forekommer virksomheder, der har mange mindre fyringsanlæg < 1 MW, som i dag får en miljøgodkendelse under listepunkt G201, og vurderer, at det er uhensigtsmæssigt, at disse skal reguleres via § 42, da det er bedre at være på forkant mht. krav til emissioner, immission og afkasthøjde via branchebekendtgørelsen.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan bekræfte, at fyringsanlæg på mindre end 1 MW ikke er omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Hvis et fyringsanlæg på mindre end 1 MW er beliggende på en virksomhed omfattet af listepunkt G201 eller G202, så er det i dag godkendelsespligtigt, men vil efter 1. januar 2030 skulle reguleres via § 42 i miljøbeskyttelsesloven. Dog vil fyringsanlægget fortsat være godkendelsespligtigt, hvis det er teknisk og forureningsmæssigt forbundet til en anden godkendelsespligtig virksomhed. Miljøstyrelsen kan tilføje, at der også i dag kan være fyringsanlæg på < 1 MW, som alene er reguleret af § 42. Som eksempel kan nævnes flere mindre naturgasfyrede anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mindre end 5 MW, som ikke er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en godkendelsespligtig virksomhed.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

§ 3 – Anvendelsesområde

Landbrug & Fødevarer (L&F) bemærker, at det er uklart, hvorledes direkte og indirekte fyringsanlæg er omfattet af reglerne. Dette bør præciseres nærmere. L&F refererer til Miljøstyrelsens Referencelaboratoriet for Lufts rapport nr. 72 om grænseværdier for anlæg til direkte tørring, der beskriver problemstillingen med høje iltkoncentrationer i røggassen fra direkte fyrede anlæg. L&F

henviser desuden til et direkte fyret anlæg, der ikke kan overholde sit vilkår om en emissionsgrænseværdi for NO_x på 65 mg/normal m³ ved 10 % ilt.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 4, at fyringsanlæg, hvori de gasformige forbrændingsprodukter anvendes til direkte opvarmning, tørring eller anden behandling af genstande eller materialer, ikke er omfattet af bekendtgørelsen.

Det er således Miljøstyrelsens vurdering, at fyringsanlæg, hvis røggas anvendes til direkte opvarmning, tørring eller enhver anden behandling af genstande eller materialer, ikke er omfattet af bekendtgørelsen. På disse anlæg er der direkte kontakt mellem røggassen fra fyringsanlægget og de genstande og materialer, der opvarmes eller tørres.

Fyringsanlæg, hvis røggas anvendes til indirekte opvarmning, tørring eller enhver anden behandling af genstande eller materialer, er derimod omfattet af bekendtgørelsen. På disse anlæg er der ikke kontakt mellem røggassen fra fyringsanlægget og de genstande og materialer, der opvarmes eller tørres.

Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledende tekst herom.

Miljøstyrelsen skal supplerende bemærke, at emissionsgrænseværdierne i Luftvejledningens kapitel 6 ikke omfatter direkte fyrede energianlæg. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at direkte fyrede anlæg heller ikke er omfattet af standardvilkår for listepunkt G 201. De indirekte fyrede anlæg kan dog afhængig af anlæggets kapacitet og kapaciteten af virksomhedens eventuelle øvrige fyringsanlæg være godkendelsespligtige efter listepunkt G201. Dette fremgår imidlertid ikke af anvendelsesområdet for standardvilkår for listepunkt G 201. Miljøstyrelsen vil tilføje tekst herom i standardvilkårbekendtgørelsens anvendelsesområder for listepunktet. Miljøstyrelsen forventer, at Luftvejledningen vil få tilføjet vejledende tekst om fastsættelse af emissionsgrænseværdier for direkte fyrede anlæg i forbindelse med den kommende revision af Luftvejledningen. Indtil da kan metoden i Miljøstyrelsens Referencelaboratoriet for Lufts rapport nr. 72 anvendes til at fastsætte emissionsgrænseværdier for disse anlæg, dog skal det bemærkes, at der er en revideret udgave af rapport 72 undervejs.

§ 4, nr. 20 og 23 – Definition af nød anlæg og spidslast anlæg

Odense Kommune finder definitionen af nød anlæg meget snæver og mener, at der er behov for at gøre den bredere for at rumme alle situationer. Dette kan evt. ske i vejledning og skal ses i sammenhæng med definition af spidslast anlæg.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at definitionen af hhv. nød- og spidslast anlæg vil blive præciseret nærmere i vejledningen. Der henvises i øvrigt til Miljøstyrelsens bemærkninger til høringssvar vedrørende § 11 emissionsværdier for anlæg med mindre end 500 driftstimer.

§§ 6-8, samt bilag 2 og 3 - Emissionsgrænseværdier

Dansk Gartneri, Landbrug & Fødevarer og Dansk Fjernvarme finder, at der med videreførelse af de danske grænseværdier for NO_x sker en overimplementering af direktivet, som kan være konkurrenceforvridende, og som de ikke kan tilslutte sig.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Direktiv om mellemstore fyringsanlæg er et såkaldt minimumsdirektiv, hvilket betyder, at medlemsstaterne ifølge EU-retten kan fastsætte skrappe, men ikke må fastsætte lempeligere krav, end direktivet angiver. Fastsættelsen af grænseværdier for NO_x er sket ud fra en afvejning af økonomiske konsekvenser for erhvervet i forhold til de helbredsomkostninger og øvrige samfundsøkonomiske omkostninger ved NO_x-udledningen. Som en del af denne vurdering har det indgået, at Danmark via direktiv om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer (NEC-direktivet) er forpligtet til at nedbringe den samlede NO_x-emission i 2030 med 68 % i forhold til niveauet i 2005. Tillades en øget udledning i én branche, kan det betyde, at det i stedet er andre brancher, som må kompensere for den øgede udledning.

Samlet set har Miljøstyrelsen vurderet, at en fastholdelse af de nuværende danske grænseværdier i kombination med direktivets grænseværdier er den mest omkostningseffektive måde at håndtere NO_x-udledningen på.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Dansk Fjernvarme påpeger, at de danske emissionsgrænseværdier for NO_x for halmfyrede anlæg er for lave, og at NO_x-emissionen stammer fra halmens indhold af kvælstof, som varierer meget afhængig af afgrødetype, markens beskaffenhed, og hvilke afgrøder der har været dyrket forinden. Dansk Fjernvarme oplyser, at en del anlæg er idriftsat, før NO_x-fjernelse blev introduceret, at etablering af DeNO_x er dyrt, og at ikke alle anlæg har plads til indbygning af DeNO_x-anlæg. Resultatet af videreførelse af de danske emissionsgrænseværdier kan være, at ældre anlæg må lukke og erstattes af mindre miljørigtig varmeproduktion. Dansk Fjernvarme foreslår at anvende direktivets emissionsgrænseværdier for NO_x for bestående halmfyrede anlæg.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at Luftvejledningen fra 2001 introducerede en emissionsgrænseværdi på 300 mg/normale m³ ved 10 % ilt (svarende til 410 mg/normal m³ ved 6 % ilt) for halmfyrede anlæg på 1-50 MW. I 2005 blev der i standardvilkår for listepunkt G201 fastsat en emissionsgrænseværdi for NO_x på 300 mg/normal ved 10 % ilt for anlæg på 5-50 MW, der anvender biomasseaffald, herunder halm, som brændsel. I standardvilkåret indgik ikke en emissionsgrænseværdi for NO_x for anlæg på 1-5 MW, der anvender biomasseaffald som brændsel.

I bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg er emissionsgrænseværdien for NO_x for bestående halmfyrede anlæg på 1-5 MW fastsat til 650 mg/normal m³ ved 6 % ilt svarende til direktivets emissionsgrænseværdi. For bestående halmfyrede anlæg på 5-50 MW er emissionsgrænseværdien fastsat til 410 mg/normal m³ ved 6 % ilt svarende til den gældende danske emissionsgrænseværdi i luftvejledningen.

Bestående halmfyrede anlæg på 5-50 MW, som er miljøgodkendt efter juni 2001, bør derfor i dag have vilkår om at overholde en emissionsgrænseværdi for NO_x på 300 mg/normal m³, som er fastsat på baggrund af Luftvejledningen eller standardvilkår. Miljøstyrelsen vurderer, at disse anlæg også skal overholde emissionsgrænseværdien for NO_x på 410 mg/normal m³ ved 6 % ilt fra 1. januar 2025, da der er tale om en emissionsgrænseværdi, som anlæggene skal overholde allerede i dag.

Bestående halmfyrede anlæg på 5-50 MW, som er miljøgodkendt før 2001, forventes ikke at have vilkår om at overholde en emissionsgrænseværdi for NO_x på 300 mg/normal m³. Det kan ikke udelukkes, at nogle af disse anlæg også vil være i drift efter den 1. januar 2025. Miljøstyrelsen vurderer, at det ikke vil være proportionelt, hvis disse ældre anlæg skulle etablere deNO_x-anlæg. Der er derfor tilføjet en fodnote om, at bestående halmfyrede anlæg på 5-50 MW, som er godkendt før

juni 2001, og som ikke har en emissionsgrænseværdi for NO_x på 300 mg/normal m³ ved 10 % ilt, skal overholde en emissionsgrænseværdi på 650 mg/normal m³ fra 1. januar 2025, hvilket svarer til direktivets emissionsgrænseværdi. En tilsvarende fodnote er indarbejdet i standardvilkår for listepunkt G201 i afsnit 11 i standardvilkårsbekendtgørelsen.

Høringssvaret er således delvist imødekommet.

Dansk Fjernvarme påpeger, at halmanlæg med røggaskondensering har SO₂-emissioner, der ligger langt under emissionsgrænseværdien, og at det derfor er irrelevant at stille krav om måling af SO₂.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse at, ifølge direktivet skal fyringsanlæg, der har en emissionsgrænseværdi for SO₂, måle eller beregne SO₂-emissionen. Da halmfyrede anlæg har en emissionsgrænseværdi for SO₂, kan kravet ikke fraviges.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Dansk Fjernvarme påpeger, at mere end 80 % af partiklerne fra flisanlæg består af salte, der ikke som normale flyveaskepartikler er sundhedsskadelige. Dansk Fjernvarme vurderer derfor, at investeringsbehovet for efterlevelse af grænseværdierne ikke er proportionelt. Dansk Fjernvarme opfordrer til, at der gives mulighed for en alternativ målemetode, hvor saltene udvaskes inden måling, og anfører, at der i Danmark anvendes en mere restriktiv målemetode, idet der kun tørres til 160 grader mod 180 grader i andre EU-lande, jf. Miljøstyrelsens Referencelaboratoriets notat af 11. december 2002 om støvemissioner til luften.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at DS/EN 13284-1 foreskriver, at filtre skal tørres ved 180 °C før måling, at prøvetagningstemperaturen er på 160 °C eller lavere under måling, og at filtre skal tørres ved 160 °C efter målingen. I 2015 blev MEL 02 om bestemmelse af koncentrationen af partikulært materiale (støv) i strømmende gas revideret, således at temperaturkravene i MEL02 er i overensstemmelse med temperaturkravene i DS/EN 13284-1. Med denne revision af MEL02 adskiller målemetoden sig ikke fra metoden i andre EU-lande.

Miljøstyrelsen skal endvidere bemærke, at direktivet definerer støv som:

”Partikler af enhver form, struktur og densitet, som er dispergeret i gasfasen under forholdene ved prøveudtagningsstedet, og som kan opsamles ved filtrering under nærmere angivne betingelser efter en repræsentativ prøve af den gas, der skal analyseres, og som forbliver opstrøms af filteret og på filteret efter tørring under nærmere angivne betingelser.”

Denne definition er enslydende med definitionen af partikler i DS/EN 13284-1 om emissioner fra stationære kilder – bestemmelse af massekoncentration af støv i små mængder – Del 1: Manuel gravimetrisk metode.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at definitionen af støv inkluderer salte i røggassen, som opsamles på filteret ved de prøvetagnings- og målebetingelser, der fremgår af standarden og metodeblad 02. Det er derfor ikke i overensstemmelse med direktivet, at saltene udvaskes inden måling, hvilket DS/EN 13284-1 heller ikke giver mulighed for. I øvrigt gælder samme regler i resten af Europa.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at der pt. ikke er videnskabeligt belæg for at antage, at saltpartikler ikke er sundhedsskadelige. Miljøstyrelsen betragter således saltpartikler som sundhedsskadelige på linje med øvrige partikler.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) vurderer, at grænseværdierne er fastsat ud fra, hvad der økonomisk kan lade sig gøre, og at der mangler en egentlig miljøvurdering af grænseværdifastsættelsen. Endvidere finder DN ikke, at der er overensstemmelse mellem definitionen af, hvad en grænseværdi er (§ 4, punkt 10), og de grænseværdier i bilaget, som er baseret på koncentrationer.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Der er foretaget en miljøkonsekvensvurdering af den samlede bekendtgørelse inklusiv grænseværdifastsættelsen. Miljøvurderingen viser en positiv effekt på miljøet, eftersom udledningerne af NO_x, SO₂ og støv reduceres.

Definitionen af emissionsgrænseværdi i § 4, st. 1, nr. 10, er en ordret implementering af direktivets definition, som er: "Den tilladte mængde af et stof i røggas fra et fyringsanlæg, der i et givet tidsrum må udledes i luften".

Emissionsgrænseværdierne i bekendtgørelsens bilag er angivet i enheden mg/normal m³.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at "mængde af et stof i røggas" er afspejlet i enheden mg/normal m³, mens "der i et givet tidsrum må udledes i luften" afspejler det forhold, at emissionsgrænseværdien skal dokumenteres overholdt inden for en given kontrolperiode. For præstationskontrol er kontrolperioden 3 timer (3 x 1 time), mens den for de kontinuerlige NO_x-målinger er en måned, jf. bekendtgørelsens bilag 6, del 2.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

§§ 11-12 – Emissionsgrænseværdier for mellemstore fyringsanlæg med højst 500 timer om året

Dansk Gasteknisk Center (DGC) vurderer, at der sker en overimplementering af direktiv om mellemstore fyringsanlæg, idet der i bekendtgørelsen skelnes mellem "nødanlæg" og "spidslastanlæg". DGC opfordrer til, at termen "nødanlæg" udgår af § 11, hvilket samtidig fører til, at punkt 20 i § 4, § 12 og bilag 4 skal udgå. Hvis de danske krav fastholdes, foreslår DGC, at de naturgasfyrede spidslastkedler får emissionsgrænseværdier for NO_x svarende til direktivets emissionsgrænseværdier.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at det fremgår af præambel nr. 19 til direktivet om mellemstore fyringsanlæg at: "For at tage højde for visse konkrete omstændigheder, hvor anvendelsen af emissionsgrænseværdier ville føre til uforholdsmæssige høje omkostninger i forhold til miljøfordelene, bør medlemslandene have mulighed for at undtage mellemstore fyringsanlæg, der anvendes i nødstilfælde, og som drives i begrænsede tidsperioder, fra at skulle overholde de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i direktivet.

Miljøstyrelsen har kontaktet EU-Kommissionen om, hvordan bestemmelserne i direktivets artikel 6, stk. 3, og artikel 6, stk. 8, om fyringsanlæg, der er i drift i færre end 500 timer om året, skal forstås i forhold til præambelen, der omhandler nødanlæg.

Kommissionen har oplyst, at den vurderer, at artikel 6, stk. 8, alene omhandler nød anlæg, mens artikel 6, stk. 3, som er bredere formuleret, også omfatter spidslast anlæg. De danske regler er således en direkte implementering af direktivet.

I den gældende gasmotorbekendtgørelse er det også kun nød anlæg, der er i drift i færre end 500 timer om året, som er undtaget fra gasmotorbekendtgørelsens regler.

Miljøstyrelsen har ikke fastsat direktivets emissionsgrænseværdier for NO_x for naturgasfyrede spidslast anlæg, men har i stedet indarbejdet fodnoter til tabel 1 i bilag 4. Med fodnoten til naturgas og biogasfyrede kedelanlæg accepteres en emissionsgrænseværdi for NO_x på 200 mg/normal m³ ved 3 % ilt (~125 mg/normal m³ ved 10 % ilt) for kedelanlæg, som oprindeligt er miljøgodkendt eller sat i drift inden juni 2001. Denne emissionsgrænseværdi, der svarer til emissionsgrænseværdien, som Luftvejledningen gav mulighed for at lempe op til, ligger inden for rammerne af direktivet om mellemstore fyringsanlæg. Se i øvrigt Miljøstyrelsens svar på høringssvar til udkast til kapitel 6 til Luftvejledningen.

Høringssvarene er dermed delvist imødekommet.

§ 14 - Opstarts- og nedlukningsperioder

Dansk Gasteknisk Center foreslår, at der til bestemmelsen om, at opstart- og nedlukningsperioder skal holdes så korte som muligt, tilføjes: "...idet der tages normalt hensyn til anlæggets sikkerhed og levetid."

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at ordlyden af bestemmelsen ikke blive ændret, da der er tale om direktivtekst. I stedet vil Miljøstyrelsen udarbejde vejledende tekst om bestemmelsen.

§ 22, stk. 4 - Beregning af SO₂-emissionen

Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for luft foreslår, at man kan beregne emissioner af sporstofmetaller efter samme metode som beregningen af SO₂-emissioner.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har tilføjet mulighed for, at emissionen af spormetaller fra fueloliefyrede kedelanlæg kan dokumenteres ved beregning i stedet for måling. Der er ikke indarbejdet en tilsvarende bestemmelse for kedelanlæg, der fyres med orimulsion og petroleumskoks, da disse brændsler vurderes at være uensartede.

§§ 24-28 - Hyppighed af præstationskontrol

Odense Kommune foreslår, at det tilføjes, at der ved skift af brændsel udføres en ny præstationskontrol.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at der skal udføres en præstationskontrol ved brændselsskift, og har tilføjet krav herom i §§ 23- 27.

Dansk Gartneri påpeger, at hyppigheden af præstationskontrol går ud over kravene i direktivet, og at dette kan være til skade for konkurrencen ift. udlandet.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at bekendtgørelsens krav til hyppighed for præstationskontrol er en videreførelse af kravene i den nugældende danske regulering, medmindre direktivets krav til hyppighed er skrapere.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Miljøstyrelsens Referencelaboratorium gør opmærksom på, at det er uklart, hvor hyppigt der skal udføres præstationskontrol, hvis der på en spidslastcentral er flere kedler i forskellige størrelser og med forskellig driftstid. Dansk Gasteknisk Center (DGC) foreslår, at anlæg med mindre end 500 driftstimer uanset størrelse 1-50 MW skal dokumentere deres emission hvert femte år, og at dette bør konsekvensrettes i § 28.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledende tekst om reglerne for præstationskontrol på anlæg med færre end 500 driftstimer om året.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at kravene til hyppighed af præstationskontrol for anlæg med færre end 500 driftstimer om året, jf. § 28, svarer til kravene i direktivets bilag III, del 1, nr. 2. Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

§§ 29-32 – Kontinuerlig måling af NO_x

Dansk Gartneri påpeger, at krav om kontinuerlig måling går ud over kravene i direktivet, og at dette kan være til skade for konkurrencen med udlandet.

Københavns Kommune og Kommunernes Landsforening (KL) vurderer, at kravet om kontinuerlig NO_x-måling for spidslast- og nødlastanlæg er teknisk og økonomisk uproportionalt. Københavns Kommune og KL refererer til, at anlæg med en nominel indfyret effekt på mindre end 100 MW, der drives i mindre end 1500 timer om året, er undtaget krav om kontinuerlig måling.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det fremgår af direktivets bilag III, del 1 punkt 1 og 6, at medlemsstaterne skal stille krav om enten periodiske eller kontinuerlige målinger. Dermed går kontinuerlig måling ikke ud over kravene i direktivet.

I bekendtgørelsen stilles krav om præstationskontrol for NO_x for alle mellemstore fyringsanlæg, der har en emissionsgrænseværdi for NO_x, dog skal de mellemstore fyringsanlæg, som i NO_x-afgiftsloven er omfattet af krav om kontinuerlig måling, i stedet dokumentere NO_x-emissioner ved kontinuerlig måling.

Det fremgår af NO_x-afgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1, at særskilte kedelanlæg > 30 MW samt særskilte motorer og gasturbiner > 10 MW skal måle NO_x kontinuerligt, dog kan fyringsanlæg, som er i drift i under 500 timer pr. kalenderår, undlade at måle kontinuerligt (NO_x-afgiftslovens § 6, stk. 1). Disse krav er indarbejdet i bekendtgørelsens § 29.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at nød- og spidslastanlæg typisk vil være i drift i mindre end 500 timer om året udregnet som et rullende gennemsnit over fem år og dermed ikke vil være omfattet af bekendtgørelsens krav om kontinuerlig NO_x-måling.

Miljøstyrelsen skal i øvrigt bemærke at det fremgår af bilag 3, punkt 1, litra b, i bekendtgørelsen om store fyringsanlæg, at for fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på under 100

MW skal der på de særskilte fyringsanlæg, som har en indfyret effekt større end 30 MW, for stempelmotorer eller gasturbiner dog 10 MW, foretages kontinuerte målinger (AMS) for emissionen af NO_x, hvis det årlige antal driftstimer er over 500 som et rullende gennemsnit over 5 år.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme og Dansk Gasteknisk Center

ønsker tilføjet til § 29 stk. 1, at reglen gælder for kedler, gasturbiner og motorer, der hver især har den angivne indfyrede effekt.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at krav til kontinuerlig NO_x-måling gælder for særskilte kedler, motorer og gasturbiner, og har præciseret dette i § 29, stk. 1.

§§ 34 og 35 – Driftslederens forpligtigelser ved manglende overholdelse

Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for luft finder, at bestemmelserne er unødigt detaljerede, og foreslår, at der ved overskridelser af emissionsgrænseværdier med f.eks. en faktor 3 skal ske en underretning af tilsynsmyndigheden senest 3 arbejdsdage efter konstateringen. Desuden foreslår Referencelaboratoriet en uddybning af de oplysninger, der skal indgives.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Direktivet foreskriver, at der skal fastsættes regler for typen, hyppigheden og formatet af de oplysninger, driftslederen skal sende til tilsynsmyndigheden i tilfælde af manglende overholdelse. Miljøstyrelsen kan oplyse, at bestemmelsen er inspireret af de vilkår, der stilles til affaldsforbrændingsanlæg i tilfælde af overskridelse af emissionsgrænseværdier, og at det ikke ligger inden for direktivets rammer, at tilsynsmyndigheden kun skal underrettes ved en overskridelse på en faktor 3 eller derover.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

§§ 36-38 – Begrænsning af støj

Dansk Industri mener, at reguleringen af støj fra mellemstore fyringsanlæg bør afspejle, at anlæggene ofte er beliggende i det åbne land, hvor den samlede støjpåvirkning varierer i højere grad end i byen. Biogasbranchen påpeger, at der med støjgrænserne i § 36, stk. 2, er tale om en ikke velbegrundet stramning.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Udgangspunktet for støjreguleringen i bekendtgørelsen er at fastholde et uændret beskyttelsesniveau med støjgrænser for det åbne land svarende til områdetype 5 (boligområder for åben og lav boligbebyggelse) i Miljøstyrelsens vejledning 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder.

Bemærkningerne er delvist imødekommet, ved at dispensationsmuligheden er lempet, så teksten er ændret fra "tilsynsmyndigheden kan undtagelsesvist efter anmodning ..." til "Tilsynsmyndigheden kan efter anmodning dispensere fra xxx." Denne formulering svarer til formuleringen af dispensationsmuligheden i maskinværkstedsbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledningstekst om anvendelsen af muligheden for at dispensere fra støjgrænserne.

Kommunernes Landsforening (KL) vurderer, at regulering af lavfrekvensstøj og infralyd bør indarbejdes i bekendtgørelsen, da dette er kendt som et muligt problem ved mellemstore fyringsanlæg.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at bekendtgørelsen giver mulighed for, at tilsynsmyndigheden kan fastsætte supplerende krav, herunder krav til lavfrekvent støj. Dette kan ske i forbindelse med behandling af en anmeldelse, jf. bekendtgørelsens § 50, eller efterfølgende i form af et § 42-påbud, jf. bekendtgørelsens § 52. Fastsættelse af krav om lavfrekvent støj sker ud fra en konkret vurdering og Miljøstyrelsens orientering nr. 9 1997 om lavfrekvent støj, infralyd og vibrationer i eksternt miljø.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at anbefalede støjgrænser i en orientering ikke kan ophøjes til direkte bindende krav i en bekendtgørelse, men at de skal fastsættes ud fra en konkret vurdering.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

§ 37 – Luftmissioner (B-værdier)

Kommunernes Landsforening og Københavns Kommune er bekymrede for den fremtidige regulering af nødanlæg i forhold til B-værdier og anbefaler, at der laves en afgrænsning på linje med overholdelse af emissionsgrænseværdier. I dag foretages der ikke spredningsberegninger for nødanlæg, hvis spredningsfaktoren er mindre end 250 m³/s, jf. Luftvejledningen.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at det fremgår af oplysningskravene i bilag 1 til bekendtgørelsen, at der skal udføres spredningsberegninger efter beregningsmetoder angivet i Luftvejledningen. Oplysningskravet svarer til oplysningskravet i standardvilkårsbekendtgørelsen.

Da det fremgår af Luftvejledningen, at der ikke er behov for spredningsberegning, hvis spredningsfaktoren er mindre end 250 m³/s, vurderer Miljøstyrelsen, at der ikke er behov for en særlig herom i bekendtgørelsen.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Det er i øvrigt Miljøstyrelsens opfattelse, at kildestyrken fra et nødanlæg alt andet lige ikke vil være mindre end kildestyrken fra et tilsvarende anlæg, der ikke anvendes som nødanlæg.

§ 42 – Overjordiske tanke

Danmarks Naturfredningsforening stiller spørgsmålstejn ved, hvorfor reguleringen kun gælder overjordiske tanke og ikke nedgravede tanke eller fortrængningsluft.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at kravene i bekendtgørelsens § 42 har til formål at reducere emissioner via fortrængningsluft. Formålet med krav til bemaling er at reducere temperaturen i tanken og dermed reducere afdampningen og emissionen fra tanken. Tryk-/vakuumbeskyttelsen på tryktanke sikrer, at acceptable trykdifferenser overholdes. Tryktanke giver anledning til mindre tankånding end atmosfæriske tanke, da tryktanke tåler et vist overtryk og undertryk uden at ånde. Kravet om indløb under væskeoverfalden har ligeledes til formål at mindske tankåndingen.

Bestemmelsen i bekendtgørelsens § 42 er en præcisering af standardvilkår nr. 12 for listepunkt G201, som alene omhandler overjordiske tanke, hvorfor den kun omhandler overjordiske tanke.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Kapitel 7 – Skærper, supplerende krav og dispensationer

Danmarks Naturfredningsforening påpeger, at myndighederne har pligt til at gribe ind med skærper og supplerende krav, når der er begrundet hensyn til omgivelserne. De foreslår derfor, at ordet "kan" i kapitel 7 erstattes med "skal".

Miljøstyrelsens bemærkninger

Brugen af ordet "kan" i bestemmelserne er den lovtekniske måde at give udtryk for, at der er tale om en skønsmæssig afgørelse. Det er karakteristisk for skønsmæssige afgørelser, at den retsregel, som afgørelsen bygger på, ikke præcist og udtømmende beskriver de faktiske forhold, der skal være til stede, for at forvaltningen kan træffe en afgørelse. Retsreglen giver dermed forvaltningen et valg mellem flere mulige afgørelser, og afgørelserne kan tilpasses den foreliggende sags konkrete omstændigheder.

Høringssvaret giver ikke anledning til at ændre bekendtgørelsen.

§§ 54 og 55 – Dispensation fra emissionsgrænseværdier for støv og SO₂

Referencelaboratoriet foreslår, at emissionsgrænseværdien for støv hæves fra 136 mg/normal m³ til 150 mg/normal m³ ved 6 % ilt, som direktivet giver mulighed for, da det er teknisk vanskeligt for træfyrede anlæg med røggaskondensering at overholde grænseværdien på 136 mg/normal m³ ved 6 % ilt pga. vandopløselige partikler/salt i røggassen.

Landbrug & Fødevarer bifalder, at der gives mulighed for fem ekstra år til efterlevelse af kravene for støv og SO₂ for visse anlæg. CO-industri savner en begrundelse for muligheden og mener ikke, at der bør gives mulighed for at udskyde tidsfristen. Dansk Gasteknisk Center kan ikke finde belæg for dispensationen for emissionsgrænseværdien for SO₂ i direktiv om mellemstore fyringsanlæg.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan henvise til afsnit 4.10 i bilag til høringsbrevet af 22. august 2017 for begrundelse for de midlertidige dispensationer fra grænseværdier for støv og SO₂ for visse anlæg.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at direktivets artikel 6, stk. 5, giver medlemsstaterne mulighed for midlertidigt at dispensere fra direktivets emissionsgrænseværdier for støv og SO₂ for bestående anlæg på 5-50 MW, forudsat at mindst 50 % af anlæggets nyttevarmeproduktion leveres til et offentligt fjernvarmenet. Det fremgår dog af præamplenen til direktivet, at hensigten med undtagelsen for bestående fyringsanlæg er, at give anlæggene tid til rent teknisk at tilpasse sig kravene. Da der er tale om krav, der allerede gælder i dag, fastholder Miljøstyrelsen emissionsgrænseværdien på 136 mg/normal m³ ved 6 % ilt (svarer til 100 mg/normal m³ ved 10 % ilt), da det er den emissionsgrænseværdi, der fremgår af standardvilkår for listepunkt G201 og af Luftvejledningen.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Kapitel 8 – Anmeldelse og registrering

Kommunernes Landsforening og Københavns Kommune mener, at overgangen fra godkendelser til anmeldeordning er en forringelse i kommunernes service til virksomhederne, idet det vurderes at være en hjælp til virksomhederne, at der foreligger et enkelt, målrettet dokument, som tydeliggør, hvad virksomheden skal forholde sig til.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen bemærker, at virksomheder ved anmeldelse gennem Byg og Miljø vil få returneret de krav, som vil gælde for virksomheden, og som de "skriver under" på at kunne overholde. I de tilfælde, hvor myndigheden stiller skærpede eller supplerende krav eller giver dispensation, skal myndigheden træffe afgørelse om dette, samtidig med meddelelse om registrering. Tilsynsmyndigheden har desuden en generel vejledningsforpligtelse i henhold til forvaltningsloven. Formålet med generelle regler frem for individuelle vilkår er bl.a. en enklere og mere ensartet sagsbehandling på tværs af kommuner, hvilket kan bidrage til større gennemsækelighed og bedre mulighed for langtidsplanlægning i virksomhederne.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændring i bekendtgørelsen.

Danmarks Naturfredningsforening finder det dybt betænkeligt, at den eksisterende godkendelsesordning erstattes af en anmeldeordning, da denne ikke yder tilstrækkelig miljøbeskyttelse, og da meddelelser om registrering ikke offentliggøres og ikke kan påklages.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vurderer, at miljøbeskyttelsen vil ligge på samme niveau med en anmeldeordning som med en godkendelsesordning, og henviser til, at der jf. bekendtgørelsens kapitel 7 fortsat er mulighed for at stille skærpede eller supplerende krav i de tilfælde, hvor de generelle regler ikke sikrer omgivelserne tilstrækkelig beskyttelse.

Det er korrekt, at tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering ikke kan påklages. Det skyldes, at der er tale om en konstaterende afgørelse, dvs. en konstatering af, at fyringsanlæggene skal overholde de gældende og direkte bindende miljøkrav i bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg. Tilsynsmyndighedens meddelelse om registrering er derfor heller ikke omfattet af regler om partshøring.

Tilsynsmyndighedens eventuelle afgørelser om dispensation eller om skærpede eller supplerende krav skal alle offentliggøres og kan påklages efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

Miljøstyrelsen henleder opmærksomheden på, at det er muligt at rette henvendelse til Ankestyrelsen, hvis man vurderer, at tilsynsmyndigheden ikke opfylder sin tilsynsforpligtelse.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændring i bekendtgørelsen.

§ 61 – Anmeldelse af ændring af mellemstore fyringsanlæg

Dansk Industri og Landbrug & Fødevarer foreslår, at det i vejledning præciseres, at renovering af bestående anlæg ikke medfører, at anlægget skal efterleve grænseværdierne for nye anlæg.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vil præcisere dette i den kommende vejledning.

§ 89, stk. 1 og 2 – Enkeltpersoners anmodning om oplysninger

Dansk Gasteknisk Center (DGC) mener, at der bør lægges en begrænsning ind, der sikrer producenter mod at skulle udlevere oplysninger mere end én gang årligt, samt at spørgere kun kan få oplysninger fra seneste hele kalenderår, herunder for at sikre imod udlevering af potentielt konkurrencefølsomme oplysninger som fx løbende energiforbrug. DGC mener ligeledes, at virksomheder ikke bør generes med hyppige forespørgsler fra naboer og tidligere ansatte.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er ikke muligt at begrænse bestemmelsen som foreslået af DGC, da det ikke vil være i overensstemmelse med direktivets bestemmelse, hvorefter oplysningerne skal stilles til rådighed for den kompetente myndighed hurtigst muligt efter anmodning.

Dog skal tilsynsmyndighedens udlevering af oplysninger til enkeltpersoner ske inden for de rammer, der følger af lov om aktindsigt i miljøoplysninger, bl.a. vil der i den enkelte sag skulle foretages en konkret afvejning af offentlighedens interesser ved udlevering af miljøoplysningerne i forhold til virksomhedens interesser, fx hvis det drejer sig om konkurrencefølsomme oplysninger. Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledning herom.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Bilag 1, del 1 og 2 – Oplysninger ved anmeldelse

Kommunernes Landsforening (KL) oplyser, at kommunerne i kortere eller længere perioder anvender mobile kedelanlæg for at sikre høj forsyningssikkerhed og levere varme til nye områder. KL påpeger, at for mobile anlæg vil der være problemer med at opfylde visse af kravene til anmeldelse, nærmere bestemt krav om oplysninger om beliggenhedsadresse, virksomhedens placering og indretning, og afkasthøjde. KL foreslår derfor, at oplysningspligten i punkt A3, A7, A10, A11 og D 41 i bilag 1, del 1, og punkt A3, A7-A9 og A39 i bilag 1 del 2 udelades, så der er tale om mobile anlæg.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Direktivet stiller kun krav om, at der i anmeldelsen skal oplyses om adressen, hvor fyringsanlægget er beliggende, hvis der er tale om et stationært anlæg. Miljøstyrelsen er enig i, at der ikke skal oplyses adresse for beliggenheden af flytbare fyringsanlæg, og tilføjer dette til punkt A3 i bilag 1, del 1, punkt A3 i bilag 1, del 2 og punkt A3 i bilag 1, del 3.

Miljøstyrelsen er ligeledes enig i, at der er særlige forhold, som gør sig gældende for flytbare anlæg i forhold til oplysning om virksomhedens placering og indretning og afkasthøjder. Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledning til, hvordan punkt A7, A10, A11 og D 41 i bilag 1, del 1, og punkt A7-A9 og A39 i bilag 1 del 2 skal udfyldes, når der er tale om flytbare anlæg.

Bilag 4, tabel 1 – Emissionsgrænseværdier for spidslastanlæg

Dansk Fjernvarme konstaterer, at bestående kedelanlæg, der anvender anden fast brændsel end fast biomasse, har en emissionsgrænseværdi for NO_x på 650 mg/normal m³, hvor spidslastanlæg har en grænseværdi på 615 mg/normal m³, og at det er normalt, at spidslastanlæg og nød anlæg har lempeligere krav end anlæg med fuld drift.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at spidslastanlæg ikke skal have skrappe emissionsgrænseværdier end anlæg med fuld drift. Miljøstyrelsen har derfor rettet de emissionsgrænseværdier for NO_x i tabel 1 i bilag 4, for spidslastanlæg, som er skrappe end emissionsgrænseværdierne for bestående anlæg i tabel 1 i bilag 3.

Høringssvarene er således imødekommet.

Bilag 6, del 1 – Overvågning af emissioner

Afsnit 2 – Præstationskontrol

Referencelaboratoriet savner krav om akkrediteret præstationskontrol og foreslår, at det skal være muligt at udføre præstationskontrol over to dage, hvis noget går galt. Desuden mener

Referencelaboratoriet, at sætningen ”Opstart- og nedlukningsperioder er i den forbindelse udelukket” skal slettes.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at krav om akkrediteret præstationskontrol fremgår af § 21. Den sætning, som foreslås slettet, er et direktivkrav og skal derfor medtages. Miljøstyrelsen er enig i, at det skal være muligt at udføre præstationskontrol over to dage, så virksomheden ikke pålægges ekstra udgifter, hvis alle målinger ikke kan nås på samme dag. Miljøstyrelsen sletter derfor sætningen ”Alle enkeltmålinger skal foretages på samme dag”. Bemærkningerne er således delvist imødekommet.

Afsnit 3 - AMS-udstyr til kontinuerlige NO_x-målinger

Referencelaboratoriet savner krav om kalibrering af AMS-udstyr og krav om, at QAL2- og AST-målinger udføres akkrediteret. Referencelaboratoriet foreslår, at sætningen ”Under måling skal anlægget være i drift under stabile forhold og med en repræsentativ, jævn belastning” slettes.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at der er krav om kalibrering af AMS-udstyr, da det fremgår af afsnit 3.2, at AMS-udstyr til kontinuerlige NO_x-målinger skal underkastes kontrol ved hjælp af parallelle målinger med referencemetoder mindst én gang om året i henhold til DS/EN 14181 og metodeblad MEL-16 om kvalitetssikring af Automatiske Målende Systemer (AMS). Det fremgår desuden af metodeblad MEL-16, at parallelmålingerne skal udføres af et akkrediteret laboratorium.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at sætningen ”Under måling skal anlægget være i drift under stabile forhold og med en repræsentativ, jævn belastning” er direktivtekst og derfor ikke kan slettes.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Afsnit 4 – Beregning af SO₂-emissionen

Referencelaboratoriet mener ikke, at krav om akkrediterede målinger hører hjemme i dette afsnit.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vurderer, at den brændselsanalyse, der danner grundlag for beregning af SO₂-emissionen, skal udføres af et akkrediteret laboratorium. Miljøstyrelsen præciserer teksten.

Bilag 6, del 2 – Vurdering af overholdelse

Referencelaboratoriet foreslår at slette andet afsnit om, hvilke emissionsværdier der skal ses bort fra ved beregning af de gennemsnitlige værdier, i afsnit 1 om vurdering af overholdelse ved præstationskontrol. Referencelaboratoriet mangler en forklaring på begrebet ”de gyldige, målte timemiddelværdier” i afsnittet om vurdering af overholdelse ved kontinuerlig måling.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at sætningen, der stammer fra direktivet, skal slettes, da den kun knytter sig til vurdering af overholdelse af emissionsgrænseværdier ved kontinuerlig måling.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at begrebet gyldige målte timemiddelværdier også anvendes i direktivet om industrielle emissioner (IE-direktivet) for store fyringsanlæg. Her er begrebet heller ikke defineret direkte, men det fremgår af direktivet, at timemiddelværdier er ugyldige, hvis det automatiske målesystem ikke fungerer korrekt eller er under vedligeholdelse. Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledende tekst herom.

Bilag 7 - B-værdier

Referencelaboratoriet foreslår, at det specificeres, om B-værdien gælder for den målte koncentration, eller man skal regne med, at 50 % af NO_x findes som NO₂, selv om der måles en lavere andel.

Referencelaboratoriet gør desuden opmærksom på, at fodnote d) om Hg og Pb er uklar. Hvis man kan undlade at måle nogle af metallerne på gasfasen, så bør det stå direkte, hvilke metaller det gælder for.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at det fremgår af oplysningskravene i bilag 1 til bekendtgørelsen, at der skal udføres spredningsberegninger efter beregningsmetoder angivet i Luftvejledningen.

Miljøstyrelsen vurderer, at der ikke er behov for en særregel herom i bekendtgørelsen, da det fremgår af Luftvejledningens afsnit 3.2.5.2 om NO_x, hvor stor en del af den udsendte NO_x man skal regne med udgøres af NO₂. Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at fodnoten er overført fra Luftvejledningens tabel 3. Miljøstyrelsen vurderer dog, at alle spormetaller skal måles i overensstemmelse med metodeblad MEL-08a og MEL-08b, og har slettet fodnoten, så der ikke er tvivl om, at målinger af spormetaller omfatter både partikel- og gasfase.

2. Godkendelsesbekendtgørelsen

§§ 75-77 – Klagesager

Landbrug & Fødevarer finder det uheldigt, at verserende klagesager bortfalder, hvis de ikke er færdigbehandlet inden 20. december 2018, og foreslår, at sager færdigbehandles efter de nuværende regler.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at det ikke er korrekt, at verserende klagesager bortfalder, hvis de ikke er færdigbehandlet inden den 20. december 2018. Verserende klagesager bortfalder, hvis anlægget ikke er sat i drift inden den 20. december 2018, da godkendelsen af anlægget da vil bortfalde, og der vil skulle ske anmeldelse efter de nye regler.

Direktiv om mellemstore fyringsanlæg definerer bestående anlæg som fyringsanlæg, der er sat i drift før den 20. december 2018, eller som har fået meddelt godkendelse inden den 19. december 2017 i henhold til national lovgivning, forudsat at anlægget sættes i drift senest den 20. december 2018. Reglen, om at anlæggene skal nå at være idriftsat inden den 20. december 2018 for at være omfattet af den tidligere regulering, er således fastsat i overensstemmelse med direktiv om mellemstore fyringsanlæg.

Miljøstyrelsen præciserer § 75, så det fremgår tydeligere, at det er idriftsættelsesdatoen, som er afgørende for, om klagesagen bortfalder.

3. Miljøtilsynsbekendtgørelsen

CO-industri mener, at tilsynsfrekvensen bør være hvert 3. år, og savner en begrundelse for, at den skal være hvert 6. år. Kommunernes Landsforening finder det ligeledes bekymrende, at tilsynsfrekvensen for en række anlæg nedsættes fra minimum hvert 3. år til minimum hver 6. år. Dette både på grund af

den potentielt længere tid mellem miljøtilsynene og på grund af risikoen for, at virksomhedernes egenkontrol derved nedsættes.

Kommunernes Landsforening bemærker videre, at flere anlæg end i dag omfattes af krav om regelmæssige tilsyn, og at dette forventes håndteret i en økonomisk forhandling.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har vurderet, at en rimelig tilsynsfrekvens for denne kategori af virksomheder vil være minimum hvert 6. år. Som for øvrige anlæg kan der herudover være flere tilsyn, hvis der på baggrund af en miljørisikovurdering vurderes at være behov derfor.

Med hensyn til anlæg omfattet af bekendtgørelse om miljøkrav for mellemstore fyringsanlæg, som er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en virksomhed eller et husdyrbrug omfattet af miljøtilsynsbekendtgørelses krav om regelmæssige tilsyn, skal anlægget dog følge denne virksomheds eller husdyrbrugs tilsynsfrekvens. Det vil f.eks. være minimum hvert 3. år, hvis der er tale om en godkendelsespligtig virksomhed.

Økonomiske spørgsmål håndteres i forbindelse med forhandling med Kommunernes Landsforening om de økonomiske konsekvenser.

4. VVM-bekendtgørelsen

Danmarks Naturfredningsforening (DN) mener ikke, at det fremgår af bekendtgørelsen eller loven, om listerne i bilag 1 skal opfattes som udtømmende, eller om der skal foretages yderligere vurderinger. Desuden fremstår listerne uden forklaring og uden sammenhæng. DN finder, at anvendelsen af grænseværdier i VVM-screeninger giver en praksis med underestimering af skaden på natur og miljø, at risiko for større uheld ikke tages alvorligt nok, samt at det er dybt bekymrende, at naturhensyn kun nævnes og ikke behandles i VVM-tjeklisten. Det er en klart utilstrækkelig beskrivelse af, hvilke vurderinger der skal foretages for at beskytte natur og miljø.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen bemærker hertil, at bekendtgørelsens bilag 1 er et ansøgningsskema, som skal udfyldes af ansøger, når der ansøges om etablering af et projekt omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2. På baggrund af ansøgningsskemaet er det op til VVM-myndigheden at foretage en vurdering af, om det konkrete projekt på baggrund af projektets karakteristika, placering samt arten af og kendetegnene ved den potentielle indvirkning på miljøet kan påvirke miljøet væsentligt.

Vurderingen skal foretages på grundlag af miljøvurderingslovens brede miljøbegreb og under inddragelse af de relevante kriterier, som fremgår af miljøvurderingslovens bilag 6. Miljøstyrelsen skal desuden henlede opmærksomheden på, at VVM-myndigheden efter forvaltningsretten har pligt til at sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændring i bekendtgørelsen.

5. Gasmotorbekendtgørelsen

Dansk Gasteknisk Center vurderer, at gasmotorbekendtgørelsen vil overlappe Ecodesign (Forordning nr. 813/2013), der omfatter kraftvarmeanlæg til rumopvarmning med en maksimal elkapacitet på op

til 50 kW (svarende til op til 160-170 kW indfyret effekt). DGC foreslår, at der sikres overensstemmelse mellem NO_x-kravene i forordningen og gasmotorbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at gasmotorbekendtgørelsen har et overlap med Forordning nr. 813/2013 om gennemførelse af Eco-design direktivet, for så vidt angår krav til miljøvenligt design af anlæg til rumopvarmning og anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning.

Forordningen fastsætter grænseværdier for NO_x for forsyningsanlæg, der bringes i omsætning og/eller tages i brug efter den 28. september 2018. Forordningen er direkte bindende og gælder umiddelbart, hvilket betyder, at grænseværdierne for NO_x ikke skal implementeres i gasmotorbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen har tilføjet en bestemmelse i gasmotorbekendtgørelsen om, at bekendtgørelsens emissionsgrænseværdier for NO_x ikke finder anvendelse efter den 28. september 2018 for motorer og gasturbiner, som er omfattet af forordning nr. 813/2013. Tilsvarende tekst er indarbejdet i Luftvejledningens afsnit 6.4.

Referencelaboratoriet bemærker, at der er indført tre kategorier baseret på MW mod tidligere to, at der er indført grænseværdier for anlæg, der anvender flere brændsler på én gang, og endeligt at der er krav om AST/QAL2 på anlæg med mere end 10 MW. Referencelaboratoriet vurderer, at det kan resultere i et større behov for emissionsmålinger.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at kategorien 120 kW-5 MW er opdelt i to underkategorier på 120 kW-1 MW og 1 MW-5 MW, men emissionsgrænseværdierne er uændret i forhold til nugældende gasmotorbekendtgørelse. Metoden til beregning af emissionsgrænseværdier for anlæg, der anvender flere brændsler på én gang, er videreført fra den nugældende gasmotorbekendtgørelse. Endelig kan Miljøstyrelsen oplyse, at den nugældende gasmotorbekendtgørelse har de samme krav om QAL2 og AST for anlæg på mere end 10 MW som den nye bekendtgørelse. Miljøstyrelsen vurderer, at den nye bekendtgørelse ikke vil resultere i et større behov for emissionsmålinger.

Sammenlægningsregel

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme ønsker præciseret i selve gasmotorbekendtgørelsen, at sammenlægningsreglen ikke længere finder anvendelse.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at bekendtgørelsens regler omfatter særskilte motorer og gasturbiner.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

§§ 6-8 - Emissionsgrænser

Dansk Fjernvarme er tilfreds med, at grænseværdierne i det store hele opretholdes. Dansk Fjernvarme påpeger, at stramningen i 2021 kan komme til at volde problemer, og at det virker ulogisk, at spidslast får strammere krav for CO efter 2021 end før.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at emissionsgrænseværdierne er videreført uændret fra den nugældende gasmotorbekendtgørelse. Miljøstyrelsen gør opmærksom på, at de skærpede

emissionsgrænseværdier for NO_x fra 2021 blev varslet i december 2012 med udstedelse af den nugældende gasmotorbekendtgørelse. Miljøstyrelsen vurderer, at skærpede krav, der gælder fra 2021, er udtryk for opnåelige emissioner fra nye motorer og gasturbiner.

Emissionsgrænseværdier for motorer og gasturbiner, der fungerer som spidslastanlæg, fremgår af bilag 4. For disse anlæg er emissionsgrænseværdierne uændrede efter 2021.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer af bekendtgørelsen.

§ 15, stk. 1 og 2 – Krav om AMS for NO_x

Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme ønsker tilføjet ”der hver især har en nominel indfyret effekt....”

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen præciserer, at krav om AMS for NO_x gælder for motorer og gasturbiner, der hver især er større end 10 MW.

Bilag 5, del 2 – Kontinuerlig måling af NO_x

Referencelaboratoriet savner en angivelse af, at QAL2 og AST målinger skal udføres akkrediteret.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at der i bilag 5, del 2, henvises til metodeblad MEL-16, hvoraf det fremgår, at parallelmålinger i forbindelse QAL2 og AST skal udføres af et akkrediteret firma.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

6. Bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder

§§ 19 og 20 – Kontinuerlig NO_x-måling

Referencelaboratoriet foreslår, at §§ 19 og 20 om hhv. AMS-målere og kontinuerlige NO_x-målinger samles i én paragraf.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vurderer, at det er hensigtsmæssigt med én paragraf om, at fyringsanlæggene skal være forsynet med en AMS-måler, og én paragraf om, at der skal udføres kontinuerlige målinger af NO_x.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

Bilag 1 – Krav til indretning og drift af fyringsanlæg

Referencelaboratoriet foreslår, at henvisningen til ækvivalensfaktorer for dioxin slettes, da ækvivalensfaktorerne fremgår af metodeblad MEL-15.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig heri og sletter henvisningen til ækvivalensfaktorer.

Bilag 3, del 2 – Kontinuerlig måling af NO_x

Referencelaboratoriet savner krav om, at NO_x-måleren skal kalibreres, og at QAL2 og AST målinger skal udføres akkrediteret.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at det bl.a. fremgår af bilag 3, del 2, at AMS ved ibrugtagning skal kalibreres (QAL 2 omfattende 5 parallelle målinger udført over én dag). Miljøstyrelsen kan desuden oplyse, at der i bilag 3, del 2, henvises til metodeblad MEL-16, hvoraf det fremgår, at parallelmålinger i forbindelse QAL2 og AST skal udføres af et akkrediteret firma.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

7. Maskinværkstedsbekendtgørelsen

§ 30 - Begrænsning af støj

CO-industri savner en begrundelse for, at der gives mulighed for at stille krav om skærpede støjgrænser, hvis et mellemstort fyringsanlæg er teknisk og forureningsmæssigt forbundet med en ikke-listevirksomhed, og mener, at bestemmelsen i § 30, stk. 4 bør udgå. De finder også, at tilføjelsen til bilag 3 note 2 (maksimalværdi for støj om natten) vil betyde en stærkt forøget støjbelastning.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen skal understrege, at det er et almindeligt gældende princip inden for miljøreguleringen, at der ses på den samlede støj fra virksomheden, herunder fra flere, hvis de er teknisk og forureningsmæssigt forbundne. Hertil kommer, at myndigheden efter bestemmelsen skal foretage en konkret vurdering og herudfra kan fastsætte skærpede vilkår. Miljøstyrelsen finder ikke anledning til at fravige dette almindelige princip.

I forhold til ændringen i bilag 3 for støjgrænser om natten, så vil en fjernelse af denne grænseværdi betyde, at der ingen grænser er for støjens maksimalværdi om natten. Bestemmelsen er derfor udtryk for en beskyttelse i forhold til maksimalværdi for støjniveau og ikke en lempelse. Der er endvidere tale om de almindelige grænser for maksimalniveauet fra vejledningen om ekstern støj fra virksomheder.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

8. Luftvejledningens kapitel 6

Landbrug & Fødevarer (L&F) gør opmærksom på, at den eksisterende mulighed for at afvige fra emissionsgrænseværdien for NO_x for eksisterende kedelanlæg, der anvender naturgas eller biogas som brændsel, er fjernet i udkastet til nyt kapitel 6 i Luftvejledningen. Dette vil medføre en stramning af reguleringen, som L&F vurderer vil medføre omkostninger for et trecifret millionbeløb. L&F opfordrer derfor kraftigt til, at Miljøstyrelsen frafalder disse stramninger. Dansk Fjernvarme bemærker, at Luftvejledningens mulighed for at dispensere fra NO_x-emissionsgrænseværdier for eksisterende naturgas- og gasoliefyrede kedelanlæg er bortfaldet, og anbefaler, at EU-emissionsgrænseværdierne følges på området. Dansk Gasteknisk Center anbefaler, at Luftvejledningens emissionsgrænseværdier for eksisterende naturgasfyrede kedler på 5-50 MW videreføres.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Luftvejledningens afsnit 6.2 gav mulighed for, at miljømyndigheden kunne acceptere en lempet emissionsgrænseværdi for NO_x for eksisterende kedelanlæg, der anvender gasolie, naturgas eller biogas som brændsel, hvis det viste sig nødvendigt. Disse muligheder er udgået af udkast til kapitel 6

til Luftvejledningen. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at muligheden for at lempe emissionsgrænseværdierne for NO_x alene omfatter anlæg, som var miljøgodkendt, før Luftvejledningen blev udstedt, dvs. før juni 2001.

Miljøstyrelsen har på baggrund af høringssvarene noteret sig, at der er flere eksisterende fyringsanlæg, som i dag har en lempet emissionsgrænseværdi for NO_x med henvisning til Luftvejledningen. Miljøstyrelsen kan oplyse, at det ikke har været hensigten med den ændrede regulering, at eksisterende mellemstore fyringsanlæg skulle udsættes for emissionsgrænseværdier for NO_x, som er skrappe end både de nugældende danske og direktivets emissionsgrænseværdier.

Miljøstyrelsen er enig i, at kedelanlæg fra før juni 2001 er forholdsvis gamle, og at det vil være uproportionalt at pålægge dem udgifter til etablering af NO_x-rensning, medmindre det er et krav i direktivet om mellemstore fyringsanlæg.

Siden luftvejledningen blev udgivet, er der kommet standardvilkår for disse kedelanlæg. Miljøstyrelsen finder det derfor rigtigst at fastholde muligheden for at fastsætte den nævnte højere emissionsgrænseværdi for anlæggene fra før 2001 ved at indføre denne i standardvilkårsbekendtgørelsen. Miljøstyrelsen har derfor indarbejdet fodnoter i afsnit 11 og 11A til tabel 1 i standardvilkår nr. 7 for listepunkt G 201, som giver tilsynsmyndigheden mulighed for at lempe emissionsgrænseværdien for NO_x for fyringsanlæg, som oprindeligt er godkendt før juni 2001.

Bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg fastsætter emissionsgrænseværdier for NO_x for bestående kedelanlæg i tabel 1 i bilag 3, del 1. Emissionsgrænseværdierne er fastsat som det skrappeste af emissionsgrænseværdierne i hhv. direktivet om mellemstore fyringsanlæg og standardvilkår for listepunkt G201.

Miljøstyrelsen vurderer, at det ikke kan udelukkes, at der efter hhv. 2025 og 2030 kan være kedelanlæg godkendt før juni 2001, som fortsat er i drift. For ikke at pålægge disse anlæg udgifter til NO_x-rensning, når de bliver omfattet af bekendtgørelsen om mellemstore fyringsanlæg i hhv. 2025 og 2030, er der tilføjet fodnoter til tabel 1 i bilag 3, del 1, og til tabel 1 i bilag 4, del 1, om lempet emissionsgrænseværdi for NO_x for visse naturgas- og biogasfyrede kedler.

Der er ikke en tilsvarende fodnote for gasoliefyrede kedelanlæg. Det skyldes, at en lempet emissionsgrænseværdi på 410 mg/normal m³ ved 3 % ilt ligger uden for direktivets rammer, da direktivets emissionsgrænseværdi for gasoliefyrede kedelanlæg er 200 mg/normal m³ ved 3 % ilt.

I stedet er der tilføjet en ny bestemmelse om, at gasoliefyrede kedelanlæg med en nominel indfyret termisk effekt på mere end 5 MW, som leverer mere end 50 % af anlæggets nyttevarmeproduktion til et offentligt fjernvarmewærk, kan få dispensation fra emissionsgrænseværdien for NO_x i bilag 3, del 1, frem til den 1. januar 2030, under forudsætning af, at de overholder en emissionsgrænseværdi for NO_x på 410 mg/normal m³ ved 3 % ilt.

Sammenfattende er høringssvarene imødekommet.

Landbrug & Fødevarer (L&F) bemærker, at der i supplement til Luftvejledningen i afsnit 6.3.3. er angivet, at fastbrændselskedler mellem 0,12 og 1 MW skal benytte OML til beregning af skorstenshøjde. Her mangler en klar beskrivelse af, hvilke værdier der skal indsættes i OML-beregningen, når der er tale om partikler. Her er ikke fastfastlagt en metode til bestemmelse af partikelemission og CO/OGC fra halmkedler. Det er vigtigt, at der er en anvendelig testmetode til bestemmelse af værdier til anvendelse i OML beregninger for kedler.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Denne problemstilling vil blive udredt i forbindelse med justering af målemetode m.v. i brændeovnsbekendtgørelsen, der også omfatter halmfyr. Miljøstyrelsen vil tilføje en tekst herom i afsnit 6.3.3 i supplement til Luftvejledningen. For øvrige anlæg bestemmes emissionen efter Miljøstyrelsens anbefalede metoder, som kan findes på www.Ref-Lab.dk.

Dansk Gasteknisk Center gør opmærksom på, at det ikke er korrekt, at der ikke er grænseværdier for anlæg under 120 kW. DGC foreslår, at der i afsnit 6.3.2 som minimum henvises til Ecodesign (Forordning nr. 813/2013), der stiller krav til en række mindre fyringsanlæg efter 2018.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at der i forordninger, som gennemfører Eco-designdirektivet, fastsættes grænseværdier for anlæg under 120 kW, dog gælder de endnu ikke.

Forordning nr. 813/2013 om gennemførelse af Eco-design direktivet, for så vidt angår krav til miljøvenligt design af anlæg til rumopvarmning og anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, fastsætter grænseværdier for NO_x for forsyningsanlæg, der bringes i omsætning og/eller tages i brug efter den 28. september 2018.

Forordning nr. 2015/1189 om gennemførelse af Eco-design direktivet, for så vidt angår miljøvenligt design af kedler til fast brændsel, fastsætter grænseværdier for partikler, organiske gasformige forbindelser (OGC), CO og NO_x for kedler, der bringes i omsætning og/eller tages i brug efter den 1. januar 2020.

Miljøstyrelsen indsætter tekst i afsnit 6.3.2 i Luftvejledningen, som henviser til de to forordninger.

Referencelaboratoriet synes, det virker stødende for retsbevidstheden, hvis tilsynsmyndigheden kan kræve målinger på grundlag af én klage fra én nabo, som bl.a. anført i afsnit 6.3.3.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at det ikke har været hensigten, at én klage fra én nabo nødvendigvis kan udløse krav om præstationskontrol. Miljøstyrelsen har derfor ændret teksten, så den ikke giver anledning til misforståelse.

Referencelaboratoriet tvivler på, at brændselsleverandører på grundlag af brændselssammensætningen kan eller vil give garanti for overholdelse af emissionsgrænseværdier for spormetaller, og foreslår, at der tilføjes tekst om, at overholdelse af emissionsgrænseværdier for spormetaller også kan ske ved beregning på samme måde som ved beregning af SO₂-emissioner.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen kan oplyse, at teksten om brændselsleverandørernes garanti er videreført fra Luftvejledningen, men at teksten i afsnit 6.3.4 slettes som følge af Referencelaboratoriets bemærkninger.

Miljøstyrelsen har indarbejdet mulighed for, at emissionen af spormetaller fra fueloliefyrede kedelanlæg kan dokumenteres ved beregning i stedet for måling. Der er ikke indarbejdet en tilsvarende bestemmelse for kedelanlæg, der fyres med orimulsion eller petroleumskoks, da disse brændsler vurderes at være uensartede.

Referencelaboratoriet foreslår, at korrektionsfaktorerne for ilt i formel 4 ændres, så de bliver baseret på et iltindhold i atmosfæren på 21 %, og ikke 20,94 %.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at korrektionsfaktorerne skal baseres på et iltindhold i atmosfæren på 21 %, da det er 21 %, der indgår i Luftvejledningens formel for omregning til reference O_2 % i afsnit 9.2.

Miljøstyrelsen korrigerer formel 4 i overensstemmelse hermed.

Dansk Gasteknisk Center gør opmærksom på, at røggasmængderne i afsnit 6.7 bør relateres til m^3 brændsel, da ingen i branchen regner med kg gasformigt brændsel.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har i ny tabel 12 tilføjet formler til estimering af røggasmængder fra forbrænding af enm^3 naturgas.

9. Generelle forhold på tværs af bekendtgørelser

DANAK oplyser, at de har skiftet navn til ”DANAK (Den Danske Akkrediteringsfond)”, og ønsker derfor, at navnet rettes i relevante bekendtgørelser, således at de betegnes korrekt.

Det foreslås herudover, at alle relevante bekendtgørelser tilknyttet denne høring ændres således, at der sikres uvildighed for akkrediterede laboratorier ved at stille krav om, at der skal benyttes tredjeparts laboratorier til bl.a. prøvetagning, måling m.v.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen ændrer navnet for DANAK i bekendtgørelse om mellemstore fyringsanlæg, maskinværkstedsbekendtgørelsen, gasmotorbekendtgørelsen, bekendtgørelse om trævareforarbejdende virksomheder og standardvilkårsbekendtgørelsen. Det vil imidlertid være for vidtgående en ændring at indføre krav om brug af tredjepartslaboratorier eller krav om, at målinger og prøvetagninger skal udføres som en akkrediteret teknisk tredjepartsprøvning, uden en foregående høring af dette. Den nuværende formulering fastholdes derfor.